

Protest mot forsidebilde

Det er med oppgitthet jeg mottar Tidsskriftet nr. 3/2009, der redaksjonen igjen opptrer såkalt politisk korrekt og i trygg forvisning om at den ikke risikerer noe som helst. Ved å pryde forsiden med et fotografi fra Mads Gilbert og Erik Fosse, har den misbrukt vårt tidsskrift til personlige politiske ytringer. Bildet viser en 12 år gammel gutts fot, stikkende frem under et ullteppe, med en ledsagende tekst.

Jeg har ved flere anledninger opp gjennom årene lest uttalelser fra redaksjonen, der det uttrykkes klart og tydelig at vårt tidsskrift er upolitisk og upartisk, og ikke skal gjøres til forum for direkte eller dårlig skjulte politiske ytringer.

På den annen side er det ikke første gangen redaksjonen velger å formidle denne type propalestinske standpunkter i form av bilder på forsiden. Har redaksjonen overveid om den skulle fremskaffe liknende bilder av de første som ble skadet og drept i den pågående Gaza-konflikten, nemlig de israelske ofrene for rakettagrepene fra Hamas, som utløste den israelske intervensjonen? Eller ofrene fra kampene på Sri Lanka? Eller i Darfur? Eller i Kongo? Jeg skal med glede hjelpe redaksjonen med å få tak i bilder fra Israel. Det er bare å gi meg et vink! Ett slikt overtramp til fra redaksjonen, og jeg frasier meg abonnement på Tidsskriftet. Jeg vet etter samtaler med flere kolleger at det er en rekke abonnenter som deler disse synspunktene.

Torbjørn Vatnaland
Oslo

Hvorfor havner de fleste nobelpriser i USA?

Det er selvfølgelig flere årsaker til det. En er at USA har vært det rikeste landet i verden og derfor har hatt bedre råd til å investere i forskning. En annen er at de har erkjent at det er lønnsomt å forske. En tredje er at de har tiltrukket seg fremragende talenter fra mange andre land. En fjerde er at en ny erkjennelse fører med seg en annen – det oppstår en autokatalyse, stadig økende fart i nye erkjennelser. Jeg tror imidlertid også det finnes en annen forklaring.

Veterinærmedisinere og husdyr- og nytteplanteforskere er velkjente med et begrep som «heterosis». Det stammer helt tilbake til 1879 og Charles Darwin. I korthet består det i at når man blander to forskjellige rene raser, blir 1. generasjon bedre enn opphavet. Det kan bl.a. gå på produksjon, størrelse, styrke, sunnhet, livslengde, gemytt eller andre egenskaper. Derfor er det et nyttig redskap i utnyttelsen av dyrene i menneskets tjeneste, og har vært anvendt i forskjellige grad på ulike steder av kloden. Og metoden

kan supplere den utstrakte rendyrking av raser i husdyravlen. Heterosis blir også utnyttet i botanikken til forbedring av nytteplanter, spesielt kornslagene. Slik foredling både hos dyr og planter har ført til betydelig økning i avkastningen. Og det kommer godt med i vår mathungrige verden.

Forklaringen mener man skyldes at det oppstår et større utvalg i allemassen hos avkommet. Det foreligger teorier for dette på et avansert genetisk plan.

Et gammelt uttrykk brukt om De forente

stater fra langt tilbake er «the melting pot». Fra det første emigrantskip «Mayflower» i 1620 til langt ut i det 20. århundre har mennesker fra alle land i Europa – i ulike grader – utvandret til forskjellige deler av statene. Også fra Østen har det vært stor innvandring. *Gods own country* har vært et godt nedslagssted fra store deler av verden. Dette har gitt god grobunn for heterosis.

Helge Stormorken
Bærum

■ RETTELSE

Fastlegers syn på legeassistert rehabilitering og rusreformen

Olaf Gjerløw Aasland, Guri Spilhaug, Arne Johannesen

Tidsskr Nor Legeforen 2009; 129: 97–100

I tabell 1 i nr. 2/2009 side 98 manglet svar på et spørsmål. Riktig tabell skal være:

Tabell 1 Legers oppfatning om rusreformen i 2004 og om substitusjonsbehandling av opiatavhengige. Andeler i prosent med 95 % konfidensintervall

Spørsmål og svaralternativer	Fastleger (N = 225–227)	Andre leger (N = 713–725)
Rusomsorgen har nylig ved innføring av «tverrfaglig spesialisert behandling for rusmiddelbruk» blitt en del av spesialisthelsetjenesten. Hva er din oppfatning om det?		
Det var en nyttig og nødvendig reform	68 (61–74)	46 (42–49)
Reformen representerer en uhensiktsmessig medikalisering	10 (7–15)	6 (4–8)
Jeg har ingen oppfatning om dette	20 (15–6)	47 (43–50)
Annet	2 (1–5)	2 (1–3)
Hva er din holdning til substitusjonsbehandling av opiatavhengige med metadon eller buprenorfin?		
Negativ	16 (11–21)	8 (6–10)
Indifferent	32 (26–38)	30 (27–34)
Positiv	53 (46–59)	62 (58–65)
Kunne du selv tenke deg å forskrive metadon eller buprenorfin til opiatavhengige?		
Ja	50 (44–57)	32 (29–36)
Vet ikke	34 (28–41)	43 (40–47)
Nei	16 (12–22)	25 (22–28)
Hva er din holdning til å delta i en ansvarsgruppe?		
Negativ	8 (5–13)	16 (14–19)
Indifferent	14 (10–20)	23 (20–26)
Positiv	77 (71–82)	29 (26–33)
Vet ikke hva en ansvarsgruppe er	0 (0–3)	31 (28–35)
Mener du at du er kompetent til å være lege for pasienter med rusmiddelavhengighet?		
Ja	64 (57–70)	22 (19–25)
Vet ikke	15 (10–20)	13 (11–16)
Nei	22 (17–28)	65 (62–69)
Burde rusmedisin (addiction medicine) være en egen medisinsk spesialitet?		
Ja	33,5 (27,5–40,1)	28,2 (25,0–31,7)
Nei	41,4 (35,0–48,1)	37,5 (34,0–41,2)
Vet ikke	25,1 (19,7–31,1)	34,3 (30,7–37,8)